

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514205527
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2514205527.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne TELERVIS PLUS a.s., so sídlom v Bratislave, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpenej JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom v Bratislave, Nám. Martina Benku 6, proti žalovanej K. I., L.. XX.XX.XXXX, P. J. J., o zaplatenie 762,70 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 435,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.10.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu zamieťa.

Určuje, že zmluvné dojednanie v bode 3, veta prvá obchodných podmienok žalobkyne k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 220121382 z 02.10.2012 v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškание vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.“ je ako neprijateľná podmienka, neplatné.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku 6,37 eur a v trovách právneho zastúpenia 19,99 eur na účet alebo k rukám právneho zástupcu žalobkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 04.08.2014 domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 663,70 eur s príslušenstvom (pozn. súdu: + 99,- eur ako zmluvná pokuta, t. j. spolu 762,70 eur). Svoj návrh odôvodnila tým, že so žalovanou dňa 02.10.2012 uzavrela zmluvu o úvere č. 220121382, na základe ktorej žalovanej poskytla úver v sume 600,- eur za odplatu 228,- eur. Dlžníčka sa zaviazala celkovú čiastku 828,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach a to prvé tri po 3,- eur a desať splátok po 81,90 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. Žalovaná uhradila 164,30 eur, pričom posledná úhrada bola vykonaná 18.06.2013. Žalobkyňa preto žalovanej oznámila zosplatenie úveru. Tento sa stal splatným 11.05.2013. Žalovaná suma pozostáva z istiny, odplaty, zmluvnej pokuty (bod 3 obchodných podmienok).

Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor a z úverovej zmluvy č. 220121382 uzavretej medzi účastníkmi konania 02.10.2012, z obchodných podmienok, výzvy k úhrade dlžnej sumy zo 06.03.2013 s podacím hárkom, oznámenia o zosplatnení záväzku z 30.05.2013 s podacím hárkom, vyjadrenia žalobkyne, ako i ostatného obsahu spisu zistil nasledovný skutkový stav veci.

Žalobkyňa so žalovanou uzavrela 02.10.2012 úverovú zmluvu č. 220121382 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobkyňa žalovanej poskytla úver v sume 600,- eur. Dlžníčka sa zaviazala vrátiť čiastku 828,- eur (228,- eur ako odplata) a to v 13 mesačných splátkach (prvé tri splátky vo výške 3,- eur a desať splátok vo výške 81,90 eur). Priemerná RPMN je 45,60 %, úrok 20 %. Podľa bodu 3 všeobecných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nespĺní svoj záväzok podľa článku II zmluvy o úvere je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Žalovaná uhradila spolu 164,30 eur (posledná úhrada bola vykonaná dňa 18.06.2013). Žalovaná sa dostala do omeškania, preto žalobkyňa oznámila žalovanej zosplatnenie úveru ku dňu 11.05.2013. Žalovaná suma pozostáva z istiny ako nevrátenej časti úveru, úroku, odplaty, zmluvnej pokuty.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského

úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 02.10.2012 úverovú zmluvu, resp. zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom, táto má podobu štandardnej formulárovej zmluvy a je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne. Na základe tejto zmluvy žalobkyňa ako veriteľ poskytla žalovanej peňažné prostriedky v sume 600,- eur, ktoré sa žalovaná ako dlžníčka zaviazala splatiť v 13 mesačných splátkach, teda spolu v sume 828,- eur.

Zo zmluvy však vyplýva, že táto neobsahuje povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2:

- písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ však treba dospieť k záveru, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom,

- písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve bol ohľadom lehoty splatnosti uvedený len údaj o 13 mesačných splátkach. Súd takéto ustanovenie nepovažuje sa splnenie povinnosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ zákon ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžaduje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, tak jednoznačne tento údaj v zmluve musí byť uvedený. Nie je prípustné, aby sa účastník zmluvy k tomuto údaju dopracovával výkladom, resp. výpočtom.

Keďže zmluva tieto vyššie uvedené obligatórne náležitosti neobsahuje (§ 9 ods. 2 písm. k/, f/ zákona č. 129/2010 Z. z.) v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre úplnosť sa uvádza, že zaoberať sa ďalšími obligatónymi náležitosťami zmluvy už považoval súd za nadbytočne.

Súd ďalej konštatuje, že zo zmluvy, alebo zmluvných podmienok nevyplývalo, že by si žalobkyňa splnila svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver.

S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni len rozdiel medzi výškou poskytnutému úveru a doposiaľ uhradenou sumou. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd považoval návrh žalobkyne za dôvodný iba v časti sumy istiny spolu vo výške 435,70 eur (600,- eur - 164,30 eur ako uhradené splátky). V časti úroku, príp. ďalších poplatkov súd návrh zamietol, pretože úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z priznanej sumy súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorého žalobkyňou požadovaná výška 8,5 % je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. (zákonnú výšku úroku z omeškania nepresahuje). Súd priznal úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti poslednej splátky - t. j. 08.10.2013). Je zrejmé, že žalovaná sa s plnením dostala do omeškania. Úrok z omeškania však nebolo možné priznať od dátumu zosplatnenia, nakoľko žalobkyňa nebola oprávnená úver zosplatiť s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru). Súd nezohľadnil pri omeškaní ani dátumy splatnosti jednotlivých splátok a to z dôvodu, že nie je možné odčleniť zo sumy splátky len istinu úveru. Vo zvyšku úroku z omeškania súd návrh preto taktiež zamietol.

Čo sa týka zmluvnej pokuty (bod 3 všeobecných podmienok) v sume 99,- eur, súd uvádza nasledovné.

Zmluvná pokuta ako súčasť formulárovej zmluvy, bola žalobcom vopred pripravená bez možnosti jej ovplyvnenia žalovanou, nebola individuálne dojednaná a táto zmluvná podmienka nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa / obdobne Okresný súd Trnava v rozsudku z 19.02.2014 č. k. 37C/320/2013-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 22.06.2015 sp. zn. 23Co/351/2014, Okresný súd Komárno v rozsudku z 13.08.2015 sp. zn. 13C/82/2015/.

Zmluvu môže spotrebiteľ buď ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť. Vzhľadom na uvedené nie je zmluvná pokuta uzavretá v súlade s ustanovením § 544 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21.01.2014 sp. zn. 9Co/202/2013). Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napríklad dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nekoná v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nie je možné priznať právnu ochranu.

Súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovanej - zaplatiť zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného, súd v časti zmluvnej pokuty s príslušenstvom žalobu zamietol a v zmysle § 153 O.s.p. určil zmluvnú podmienku za neprijateľnú priamo vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. a O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. a náhradu trov pomerne rozdelil. Žalobkyňa mala v konaní čistý úspech 14 % (žalobkyňa úspech 57 % a žalovaná 43 %, preto čistý úspech žalobkyne je 57 % - 43 %). Súd preto priznal žalobkyni voči žalovanej náhradu iných trov konania spočívajúcich v súdnom poplatku, teda v časti zodpovedajúcej 14 % zo zaplateného súdneho poplatku, pričom žalobkyňa zaplatila súdny poplatok 45,50 eur, a teda vo výške 6,37 eur / $(45,50 / 100) \times 14$) a náhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 19,99 eur /podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) v znení ku dňu poskytnutia právnej služby a to za 2 úkony právnej služby:

- prevzatie a príprava veci (2014), v sume 51,45 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky,
 - písomné podanie vo veci samej na súd (2014), v sume 51,45 eur podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky,
 - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 16,08 eur (8,04 eur x 2),
 - DPH 20 % v sume 23,80 eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.
- Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 142,78 eur a z toho 14 %, predstavuje sumu 19,99 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.